

Forfatter: Brorson, Hans Adolph

Titel: Ney, det er ey


Citation: Brorson, Hans Adolph: "Ney, det er ey", i Brorson, Hans Adolph: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*, 1951-56, s. 118. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-brorson01-shoot-workid84345.pdf> (tilgået 22. juni 2021)

Anvendt udgave: *Troens rare Klenodie, 1.-2. del. - 1951*



## Nr. 41.


 Mel. O Drøvelse, etc.


 Ney, det er ey  
Saa let en vey  
Til Golgatha, mit hierte,  
Som de fleste mene, nev!  
Det vil koste smerte.


\* \*


 - - -


\* 119

 2. Er sielen ret  
Af synden træet,  
Og tørster efter hvile,  
Da er hun først bleven let,  
Op til Gud at ile.

 3. Det stolte mod,  
Det kaade blod  
Kand JEsu død ey finde;  
Poenitentses taare-flod  
Maa i sandhed rinde.

 4. Alvorlig fliid  
Og kamp og striid  
Mod synden er fornøden,  
Ind i JEsu piines tiid,  
Ind med ham i døden.


 5. Man skrekkes maa,  
At tænke paa  
Vor Frelzers mordres miner,  
Som saa følesløse saae  
JEsu svare piner.


 6. Selv solen fik  
En dødnings skik,  
Og ikke lyse kunde;  
Just i middags-stunden gik  
Hendes glands til grunde.

\*

 - - -

\* 120

 7. Den sorte Jord  
Sin skabers mord  
Var færdig til at hevne;  
Og begyndte med en stor  
Bevelse at revne.

 8. Et grusomt knald  
Af klippers fald  
Man hørde allevegne;  
Stene brast med torden-skrald  
I Guds marter-egne.

☒ 9. Dog stode de  
Og kunde lee  
Ad alle JEsu smerter;  
Stene kunde mere see,  
End de haarde hierter.

☒ 10. Du tænker, det  
Var ikke ret,  
Men skrekkeligt at sige;  
Ja, jeg vil dig sige eet,  
Du est deres lige.

☒ 11. Jeg siger: Du  
Hvis sind og hu  
Fra synden ey vil vende,  
Est sandfærdelig endnu  
Christi korsens fiende.

☒ 12. Al verdens flok  
Er skyldig nok  
I JEsu beeske plage;  
Hvo der ey er steen og stok,  
Maa det nok beklage.

\*

☒ - - -

\* 121

☒ 13. Du siger: Hvad,  
Om jeg er glad?  
Ja, glad i dine lyster,  
Dermed du dit hoved ad  
JEsu pine ryster.

☒ 14. Den deel, der var  
Guds Søn saa svar,  
Maa dig saa got ey giøre.  
Red dig; sagen er jo klar,  
Lad dig ey forføre.

☒ 15. Mit hierte tag  
Guds pines sag  
Til grundig eftertanke;  
Lad dit sind hans korsens dag  
Daglig giennemvanke.

☒ 16. Ach! hierte, see,  
Hvor dødens vee  
Din JEsu hierte trykker!  
Vil du meer i synden lee?  
Hierte brist i stykker.

☒ 17. Ach! bittre død,  
Ach! haarde nød,  
Ach! jammer, vee og smerte!  
Ach! min synd, der sønderbrød  
Livets fyrstes hierte!

☒ 18. Nu verden kort  
At sige bort,  
Din lyst er idel møye;  
JEsu død har giort dig sort  
For min sieles øye.

\*

 - - -

\* 122